

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-2.730.81.2018.BB

Warszawa, 30 września 2019 r.

DECYZJA DNR-2/ 198 /2019

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy „BRIMAREX” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, w sprawie częściowego umorzenia zapłaty należności z tytułu kary pieniężnej, ewentualnie prolongaty i rozłożenia na raty należności z tytułu zaległej administracyjnej kary pieniężnej, określonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/216/2018 z 6 sierpnia 2018 r., na podstawie:

- I. art. 67b § 1 pkt 2 w związku z art. 67a § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.), art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 98 ust. 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r., poz. 544 z późn. zm.) w związku z art. 11 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych ustaw (Dz. U. poz. 1338), odmawia częściowego umorzenia zaległej administracyjnej kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę;
- II. art. 67b § 1 pkt 2 w związku z art. 67a § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.), art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 98 ust. 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r., poz. 544 z późn. zm.) w związku

z art. 11 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych ustaw (Dz. U. poz. 1338), § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. poz. 1373, z późn. zm.), art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362, z późn. zm.), dalej: „ustawa o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej”, rozkłada zaległą administracyjną kary pieniężną w wysokości 60 000 zł (sześćdziesiąt tysięcy złotych) wraz z odsetkami za zwłokę, w wysokości 368 zł (trzysta sześćdziesiąt osiem złotych) na 12 rat płatnych w określonych poniżej terminach, począwszy od listopada 2019 r., w tym:

1. pierwszą ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **12 listopada 2019 r.**;
2. drugą ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **10 grudnia 2019 r.**;
3. trzecią ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **10 stycznia 2020 r.**;
4. czwartą ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **10 lutego 2020 r.**;
5. piątą ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **10 marca 2020 r.**;
6. szóstą ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **10 kwietnia 2020 r.**;
7. siódmą ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **11 maja 2020 r.**;
8. ósmą ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **10 czerwca 2020 r.**;
9. dziewiątą ratę w wysokości **5 031 zł** (pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **10 lipca 2020 r.**;
10. dziesiątą ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **10 sierpnia 2020 r.**;

11. jedenastą ratę w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), płatną do **10 września 2020 r.**;
 12. dwunastą ratę w wysokości **5 027 zł** (słownie: pięć tysięcy dwadzieścia siedem złotych), płatną do **12 października 2020 r.**;
- III. § 11 pkt 2, § 12 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. poz. 1373, z późn. zm.), w związku z art. 57 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900 z późn. zm.), dalej: „Ordynacja podatkowa”, art. 98 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, art. 11 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1338), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nalicza od zaległej kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/216/2018 z dnia 6 sierpnia 2018 r. w wysokości 60 000 zł wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 368 zł, opłatę prolongacyjną, której stawka jest równa obniżonej stawce odsetek za zwłokę i wynosi 4% zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 2016 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (M.P. poz. 20), odrębnie od każdej raty, tj.:
1. od pierwszej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty pierwszej raty, tj. **do dnia 12 listopada 2019 r.** i wynosi ona **212 zł** (słownie: dwieście dwanaście złotych);
 2. od drugiej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty drugiej raty, tj. **do dnia 10 grudnia 2019 r.** i wynosi ona **227 zł** (dwieście dwadzieścia siedem złotych);

3. od trzeciej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty trzeciej raty, tj. **do dnia 10 stycznia 2020 r.** i wynosi ona **244 zł** (dwieście czterdzieści cztery złote);
4. od czwartej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty czwartej raty, tj. **do dnia 10 lutego 2020 r.** i wynosi ona **261 zł** (dwieście sześćdziesiąt jeden złotych);
5. od piątej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty piątej raty, tj. **do dnia 10 marca 2020 r.** i wynosi ona **277 zł** (dwieście siedemdziesiąt siedem złotych);
6. od szóstej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty szóstej raty, tj. **do dnia 10 kwietnia 2020 r.** i wynosi ona **294 zł** (dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote);
7. od siódmej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty siódmej raty, tj. **do dnia 11 maja 2020 r.** i wynosi ona **312 zł** (trzysta dwanaście złotych);
8. od ósmej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty ósmej raty, tj. **do dnia 10 czerwca 2020 r.** i wynosi ona **328 zł** (trzysta dwadzieścia osiem złotych);
9. od dziewiątej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty

zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dziewiątej raty, tj. **do dnia 10 lipca 2020 r.** i wynosi ona **345 zł** (trzysta czterdzieści pięć złotych);

10. od dziesiątej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dziesiątej raty, tj. **do dnia 10 sierpnia 2020 r.** i wynosi ona **362 zł** (trzysta sześćdziesiąt dwa złote);
11. od jedenastej raty w wysokości **5 031 zł** (słownie: pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty jedenastej raty, tj. **do dnia 10 września 2020 r.** i wynosi ona **379 zł** (trzysta siedemdziesiąt dziewięć złotych);
12. od dwunastej raty w wysokości **5 027 zł** (słownie: pięć tysięcy dwadzieścia siedem złotych), od dnia następującego po dniu złożenia wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. **od dnia 25 października 2018 r.** do dnia upływu terminu zapłaty dwunastej raty, tj. **do dnia 12 października 2020 r.** i wynosi ona **396 zł** (trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych);

płatną w terminie płatności każdej z rat, tj. we wskazanych powyżej w pkt II terminach począwszy od 12 listopada 2019 r. do 12 października 2020 r.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) decyzją DNR-2/216/2018 z 6 sierpnia 2018 r. nałożył na „BRIMAREX” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (dalej „strona postępowania”, „spółka”) karę pieniężną w kwocie 60 000 zł (sześćdziesiąt tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu zabawki – *pistolet art. nr 1503G277 0007-18AAC kod EAN 5907791572257*, (dalej także „zabawka”, „wyrób”) niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek

(Dz. U. poz. 1730), dalej: „rozporządzenie” oraz w pkt 1.12 załącznika nr 1 do rozporządzenia, a także niezgodnej z § 5 ust. 7 rozporządzenia.

Zgodnie z art. 98 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia kiedy decyzja stała się ostateczna.

Decyzja DNR-2/216/2018 z 6 sierpnia 2018 r. została doręczona stronie postępowania 13 sierpnia 2018 r., a termin uiszczenia kary pieniężnej upłynął 26 września 2018 r.

Strona postępowania pismem z 18 października 2018 r. (do UOKiK wpłynęło 24 października 2018 r.) zwróciła się z wnioskiem o częściowe umorzenie zapłaty należności z tytułu kary pieniężnej, ewentualnie prolongatę i rozłożenie na 30 rat kary pieniężnej w wysokości 60 000 zł, wynikającej z decyzji DNR-2/216/2018 z 6 sierpnia 2018 r.

Wskazała, że nie jest w stanie zapłacić jednorazowo nałożonej kary pieniężnej w kwocie 60 000 zł, bowiem spłata mogłaby znacząco naruszyć jej sytuację finansową. Strona postępowania oświadczyła, że nie osiąga tak wysokiego przychodu w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, ponieważ sytuacja na rynku zabawek jest trudna, istnieje duża konkurencja, a jednocześnie spółka restrukturyzuje zatrudnienie, starając się nie likwidować wielu miejsc pracy. Strona postępowania wyjaśniła, iż w roku 2016 osiągnęła zysk w kwocie 56 263,50 zł, zaś w 2017 r. – w wysokości 70 544,01 zł, co oznacza, że średni miesięczny zysk oscylował w tym okresie na poziomie 5 283,64 zł. Poniosła także, iż aktualnie boryka się z trudnościami finansowymi, ze względu na wysoki poziom zobowiązań kredytowych, wobec dostawców towarów oraz zobowiązań związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym przede wszystkim zobowiązań pracowniczych. Na dowód powyższych twierdzeń strona postępowania przedłożyła bilans oraz rachunek zysków i strat za okres 2016/2017.

W związku z powyższym strona postępowania wskazała, że poziom osiąganego przez nią zysku gwarantuje efektywną możliwość realizacji zapłaty kary finansowej na zaproponowanym poziomie miesięcznym, tj. 30 równych rat miesięcznych po 2 000 zł każda, płatnych do 10-tego dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca stycznia 2019 r.

Strona postępowania podkreśliła jednak, że w pierwszej kolejności wnosi o częściowe umorzenie przedmiotowej kary, ze względu na okoliczności w jakich doszło do jej nałożenia. Wyjaśniła, iż Zarząd spółki nie miał wpływu na przebieg postępowania administracyjnego, a w szczególności na nienależytą współpracę z organem nadzoru rynku, ze względu na niewiedzę. Według strony postępowania, pracownik odpowiedzialny za prowadzenie sprawy

przekazywał Zarządowi nieprawdziwe informacje o stanie toczącego się postępowania, a decyzję DNR-2/216/2018 z 6 sierpnia 2018 r. załączył do akt sprawy bez przekazania Zarządowi do zapoznania. W konsekwencji, strona postępowania nie odwołała się od rozstrzygnięcia i decyzja stała się ostateczna, o czym spółka dowiedziała się z upomnienia Prezesa UOKiK z 8 października 2018 r.

Prezes UOKiK pismem z 14 listopada 2018 r. zwrócił się do strony postępowania o przekazanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia pisma dokumentów obrazujących szczegółowo jej sytuację majątkową, m.in.: informacji dotyczącej prowadzonej działalności, wyciągów z rachunków bankowych, wskazania źródeł przychodów, kosztów zakupu usług i towarów o charakterze stałym, zaświadczeń o otrzymanej pomocy *de minimis* oraz informacji niezbędnych do udzielenia pomocy *de minimis*.

Przy piśmie z 13 grudnia 2018 r. spółka przekazała żądane dokumenty, w postaci: informacji dotyczącej prowadzonej działalności, oświadczenia o liczbie posiadanych kont bankowych wraz z wyciągami ze stanów tych kont na dzień 13 grudnia 2018 r., wyciągów ze wszystkich rachunków bankowych prowadzonych dla spółki za okres od 1 lipca do 30 września 2018 r., zestawienia źródeł przychodów osiągniętych w roku obrachunkowym, zestawienia kosztów stałych ponoszonych przez spółkę wraz z dowodami ich poniesienia za okres lipiec – wrzesień 2018 r., informacji o pomocy *de minimis*.

Zważywszy, że dane finansowe za 2017 r. uległy dezaktualizacji, w celu pełnej oceny sytuacji finansowej strony postępowania, pismem z 20 grudnia 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do spółki o przedłożenie aktualnych danych dotyczących bilansu, rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych, o ile jest sporządzany.

W dniu 14 stycznia 2019 r. „BRIMAREX” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu przedłożyła bilans oraz rachunek zysków i strat, na dzień 6 listopada 2018 r. Oświadczyła ponadto, że rachunek przepływów pieniężnych nie jest sporządzany.

Pismem z 4 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie nieścisłości w przekazanej dokumentacji, w zakresie przypisania działalności gospodarczej przez nią prowadzonej do niewłaściwych nr PKD.

W dniu 29 kwietnia 2019 r. wpłynęło do UOKiK pismo, w którym spółka wyjaśniła, iż kody PKD widniejące przy określeniu działalności gospodarczej prowadzonej przez „BRIMAREX” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu w Krajowym Rejestrze Sądowym dział 3 rubryka 1 przedmiot działalności to kody zgodne

z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie określenia Polskiej Klasyfikacji Działalności tj. aktu prawnego obowiązującego na dzień zawiązania spółki. Podobne numery kodów były także aktualne w Klasyfikacji Działalności Gospodarczej z 2004 r. W załączeniu strona postępowania przedłożyła klucz powiązań między kodami PKD z 2007 r. i z 2004 r.

Pismem z 15 maja 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż ubiegając się o pomoc *de minimis*, nie przedstawiła dotychczas informacji dotyczących wielkości otrzymanej pomocy, wymaganych zgodnie z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, tj.: zaświadczeń o pomocy *de minimis* otrzymanej w ciągu 3 ostatnich lat podatkowych albo oświadczenia o wielkości pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie.

Oświadczenie strony postępowania w zakresie otrzymanej pomocy *de minimis* za ostatnie trzy lata podatkowe wpłynęło do UOKiK 11 czerwca 2019 r.

W toku postępowania Prezes UOKiK zawiadomił stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie.

Z przysługujących uprawnień strona postępowania nie skorzystała.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Ustawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398) została znowelizowana ustawą z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1338), która wprowadziła zmiany od 19 lipca 2018 r. Zgodnie jednak z art. 11 ustawy zmieniającej, postępowania prowadzone na podstawie przepisów ustaw zmienianych w art. 1, art. 5, art. 6 i art. 9 wszczyna się lub prowadzi na podstawie przepisów dotychczasowych, jeżeli te postępowania zostały wszczęte w wyniku kontroli wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

W związku z powyższym, mając na względzie, że decyzja nr DNR-2/216/2018 z 6 sierpnia 2018 r. zakończyła postępowanie administracyjne prowadzone w oparciu

o ustalenia kontroli wszczętej 5 stycznia 2018 r., Prezes UOKiK procedował niniejsze postępowanie na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w brzmieniu obowiązującym do 19 lipca 2018 r.

Zgodnie z art. 98 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Na podstawie art. 189i § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), dalej: „kpa” kara niezapłacona w terminie jest zaległą administracyjną karą pieniężną. Zgodnie z art. 189i § 2 kpa od zaległej administracyjnej kary pieniężnej nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

W przedmiotowej sprawie termin zapłaty przez stronę postępowania kary pieniężnej nałożonej przez Prezesa UOKiK decyzją DNR-2/216/2018 z 6 sierpnia 2018 r. upłynął w dniu 26 września 2018 r., zatem w dacie złożenia przez stronę postępowania wniosku o udzielenie ulgi, tj. 24 października 2018 r. kara pieniężna stanowiła zaległość.

Na podstawie art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej organ podatkowy, na wniosek podatnika, z zastrzeżeniem art. 67b, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie zaś z art. 67b § 1 organ podatkowy na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, określonych w art. 67a: które nie stanowią pomocy publicznej (pkt 1), które stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis (pkt 2), które stanowią pomoc publiczną, określoną w tym przepisie (pkt 3).

„BRIMAREX” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292), który prowadzi działalność gospodarczą

o której mowa w art. 3 ww. ustawy. Kara pieniężna została nałożona na ww. przedsiębiorcę decyzją DNR-2/216/2018 z 6 sierpnia 2018 r. w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą - przedmiotem prowadzonej przez ww. przedsiębiorcę działalności jest m.in. handel hurtowy i detaliczny wyrobami. Jak zostało ustalone w toku prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego DNR-2.730.81.2018.BB, spółka nie dopełniła obowiązków wynikających z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj. jako importer wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami. Według art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

W przypadku gdy o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań wnosi przedsiębiorca, zaś będąca przedmiotem wniosku o udzielenie ulgi zaległa kara pieniężna pozostaje w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, ustalenia wymaga, czy wnioskowana ulga będzie stanowiła pomoc publiczną, czy też nie.

Udzielanie ulg w spłacie zobowiązań jest co do zasady traktowane jako jedna z form pomocy udzielanej przez państwo. Pomoc ta jest dopuszczalna tylko w ściśle określonych sytuacjach, a organ udzielając ulgi podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą jest obowiązany zastosować zarówno przepisy krajowe, jak i unijne. Problematyka udzielania pomocy publicznej uregulowana jest w przepisach ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej jednakże powyższa ustawa jak i Ordynacja podatkowa nie definiują pojęcia pomocy publicznej. Z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika natomiast, że za pomoc publiczną należy uznać takie ulgi i zwolnienia podatkowe, które spełniają kumulatywnie następujące warunki: są udzielane przez państwo lub ze środków publicznych, uprzywilejowują tylko niektórych przedsiębiorców lub produkcję tylko niektórych towarów, przynoszą przedsiębiorcy określone korzyści oraz wywierają wpływ na handel wewnętrzny Unii Europejskiej.

Ulgę nie stanowiącą pomocy publicznej będzie stanowiła np. ulga, o którą występuje przedsiębiorca, a otrzymane przysporzenie przeznaczony na potrzeby osobiste.

Dokonując ustaleń w kwestii charakteru prowadzonej przez stronę postępowania działalności gospodarczej, miejsca siedziby i obszaru prowadzonej działalności Prezes UOKiK stwierdził, iż siedziba i adres strony postępowania to: ul. Ptasia 28A, 60-319 Poznań, strona postępowania prowadziła działalność gospodarczą w zakresie udostępnienia na rynku zabawki:

pistolet art. nr 1503G277 0007-18AAC kod EAN 5907791572257 głównie na terenie kraju i jej odbiorcami są podmioty krajowe, nie ma powiązań z podmiotami zagranicznymi. Powyższe przesłanki przemawiają za tym, iż w danym przypadku strona postępowania występuje o udzielenie ulgi stanowiącej pomoc publiczną. Z względu na fakt, że strona postępowania prowadzi działalność w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, zaś będąca przedmiotem wniosku o udzielenie ulgi zaległa kara pieniężna pozostaje w związku z prowadzoną przez stronę postępowania działalnością gospodarczą, Prezes UOKiK uznał, że nie można uznać ewentualnie przyznanej ulgi za niestanowiącą pomocy publicznej, którą strona postępowania mogłaby przeznaczyć na potrzeby osobiste.

Biorąc pod uwagę, iż strona postępowania wystąpiła o częściowe umorzenia zapłaty należności z tytułu kary pieniężnej, ewentualnie prolongatę i rozłożenie na raty należności z tytułu zaległej administracyjnej kary pieniężnej, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie wnioskowanych ulg w spłacie zobowiązania, stanowi bez wątpienia pomoc udzieloną przez państwo członkowskie ze środków państwowych, w ramach której przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych niż występujące na rynku, co wyraża się w odstąpieniu od konieczności jednorazowej i we wcześniejszym terminie zapłaty zaległej kary pieniężnej i zaniechaniu naliczania odsetek na rzecz opłaty prolongacyjnej w wysokości jedynie 50% stawki odsetek za zwłokę. Udzielenie wskazanych ulg stawia również stronę postępowania w sytuacji korzystniejszej niż sytuacja podmiotów, którzy dokonują zapłaty kary pieniężnej w terminie. Podmiot gospodarczy prowadzący działalność gospodarczą, który działa na rynku otwartym i napotyka konkurencję (lub mógłby napotkać) ze strony podmiotów z innych państw członkowskich, jeśli otrzymuje pomoc ze strony państwa, staje się z zasady beneficjentem pomocy publicznej. Z kolei wpływ na handel wewnętrzny ma miejsce wtedy, gdy beneficjent pomocy prowadzi działalność na rynku otwartym na wewnętrzną wymianę handlową. Wskazać należy, iż w przypadku strony postępowania ustalono, iż dostarczyła ona zabawki odbiorcom na terenie całego kraju, zatem nie można stwierdzić, iż prowadzona przez nią działalność ma charakter lokalny.

Odrębną kategorią pomocy publicznej jest pomoc *de minimis*, która regulowana jest rozporządzeniem Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24 grudnia 2013 r., str. 1), dalej: „rozporządzenie 1407/2013” i ze

względu na małą wartość nie powoduje zakłócenia konkurencji w wymiarze unijnym, jak również nie podlega notyfikacji.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK stwierdził, iż wnioskowane ulgi spełniają przesłanki uznania ich za pomoc publiczną. Zważywszy na to, iż w przedmiotowej sprawie mowa jest o udzieleniu ulg w niewielkim rozmiarze, które w niewielkim stopniu grożą zakłóceniem konkurencji, negatywnie rzutującym na wymianę handlową w ramach Unii Europejskiej i w związku z powyższym mogą zostać uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem, a ponadto z wniosku strony postępowania nie wynika, by wnosiła o przyznanie ulg stanowiących pomoc publiczną o której mowa w art. 67b § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej Prezes UOKiK uznał, iż wnioskowane ulgi stanowią pomoc *de minimis* w rozumieniu art. 67b § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej.

Prezes UOKiK dokonując oceny pod kątem spełnienia przez stronę postępowania warunków do ubiegania się o pomoc *de minimis*, zbadał wniosek pod kątem dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej i poddał go ocenie pod kątem zgodności z regulacjami prawnymi wynikających z postanowień rozporządzenia 1407/2013.

Zgodnie z art. 2 pkt 10 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej przez pomoc *de minimis* należy rozumieć, inną niż pomoc *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, pomoc spełniającą przesłanki określone we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy *de minimis* innej niż pomoc *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie.

Na podstawie rozporządzenia 1407/2013 uznaje się, że pomoc *de minimis*, czyli pomoc przyznana jednemu przedsiębiorstwu w danym okresie, która nie przekracza pewnej określonej kwoty, nie podlega procedurze zgłoszenia; określony w rozporządzeniu pułap jest niezbędny w celu zapewnienia, by każdy środek wchodzący w zakres rozporządzenia można było uznać za niewywierający wpływu na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, niezakłócający konkurencji ani niegrożący jej zakłóceniem.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, iż pomoc *de minimis* może zostać udzielona wyłącznie w sytuacji, jeżeli spełnione są przesłanki jej zgodności określone w rozporządzeniu 1407/2013, tj. konieczne jest łączne spełnienie następujących warunków:

- 1) forma udzielonej pomocy musi być przejrzysta, tj. możliwe jest dokładne obliczenie z góry wartości pomocy bez konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka,
- 2) przedsiębiorstwo nie prowadzi działalności w sektorze rybołówstwa, akwakultury, produkcji podstawowej produktów rolnych, a także pomoc nie jest przyznawana na działalność związaną z wywozem za granicę lub uwarunkowana pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do zagranicznych,
- 3) całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznana przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorcy (z wszelkich źródeł) w okresie trzech lat podatkowych nie może przekroczyć 200 000 EUR.

Zgodnie z art. 2 pkt 16 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej przez beneficjenta pomocy należy rozumieć podmiot prowadzący działalność gospodarczą, w tym podmiot prowadzący działalność w zakresie rolnictwa lub rybołówstwa, bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz sposób finansowania, który otrzymał pomoc publiczną. Przepis art. 3 pkt 9 Ordynacji podatkowej określa, że przez działalność gospodarczą rozumie się każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność - do przedsiębiorców.

Przedmiot działalności:

Z przedstawionych przez spółkę informacji wynika, iż dominującym profilem jej działalności jest sprzedaż hurtowa w zakresie sprzedaży gier i zabawek. Jednocześnie spółka oświadczyła, iż nie prowadzi działalności wykluczonej z możliwości uzyskania pomocy *de minimis*. W związku z powyższym, przyjmuje się, że w analizowanej sprawie nie zachodzą wyłączenia, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a – e rozporządzenia 1407/2013, tj. strona postępowania nie prowadzi działalności gospodarczej w sektorach wyłączonych ze stosowania tego rozporządzenia.

Stopa referencyjna:

Stopa referencyjna, służąca do wyliczenia wielkości pomocy została ustalona zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych

i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.1.2008). Zgodnie z ww. komunikatem Komisji, podstawą ustalania stopy referencyjnej jest tzw. stopa bazowa, która ogłaszana jest przez Komisję Europejską (od dnia 1 stycznia 2019 r. ww. stopa bazowa dla Polski wynosi 1,87%). Stopę referencyjną ustala się poprzez dodanie do podanej stopy bazowej odpowiedniej marży wyrażonej w punktach bazowych, ustalanej w oparciu o tzw. rating, który zależy od sytuacji ekonomiczno-finansowej przedsiębiorcy oraz poziomu zabezpieczeń związanych z udzieleniem pomocy.

Podsumowanie przeprowadzonej analizy danych finansowych spółki za lata 2016 – 2018 (dane finansowe dotyczące 2018 r. obejmują III kwartały) przedstawione zostało w poniższej tabeli.

rok	2016	2017	30.09.2018
Przychody na sprzedaży	16 309 249,21	14 858 599,56	8 834 271,23
Przychody ogółem	16 677 251,45	15 199 278,74	8 916 153,10
Zysk na sprzedaży	710 649,20	432 081,01	378 551,46
Zysk netto	56 263,50	70 545,01	26 966,14
EBIT	548 173,99	381 345,66	372 718,13
EBITDA	647 339,18	426 431,08	404 598,18
Aktywa	16 003 504,33	16 061 564,05	17 134 948,74
Zobowiązania ogółem	9 422 981,13	9 410 496,84	10 383 371,38
Wartość aktywów netto	6 580 523,20	6 651 067,21	6 751 577,36
Wskaźnik płynności finansowej I stopnia (gotówkowy)	0,0005	0,0012	0,0023
Wskaźnik płynności finansowej II stopnia (szybki)	0,36	0,36	0,29
Wskaźnik płynności finansowej III stopnia (bieżący)	1,30	1,31	1,29
Wskaźnik rentowności aktywów (ROA)	0,35%	0,44%	0,16%
Wskaźnik rentowności kapitałów własnych (ROE)	0,86%	1,06%	0,40%
Wskaźnik rentowność operacyjnej podstawowej	4,36%	2,91%	4,29%
Wskaźnik rentowności sprzedaży (ROS)	0,34%	0,47%	0,31%
Wskaźnik ogólnego zadłużenia	58,88%	58,59%	60,60%
Wskaźnik ogólnego zadłużenia - zobowiązaniami długoterminowymi	0,00%	0,00%	0,00%
Wskaźnik ogólnego zadłużenia - zobowiązaniami krótkoterminowymi	58,67%	58,59%	60,60%
Wskaźnik pokrycia majątku kapitałami własnymi	41,12%	41,41%	39,40%
Wskaźnik samofinansowania	69,83%	70,68%	64,99%
Wskaźnik zadłużenia kapitału własnego - zobowiązania ogółem	1,43	1,41	1,54
Wskaźnik pokrycia odsetek EBIT	2,08	1,83	2,53

Wskaźnik pokrycia odsetek EBITDA	2,46	2,05	2,75
Wskaźnik rotacji zapasów w dniach	188,51	204,96	400,84
Wskaźnik rotacji należności w dniach	73,28	81,67	120,16
Wskaźnik rotacji zobowiązań w dniach	210,14	231,17	429,00

Z powyższych danych wynika, iż przychody spółki w okresie 2016-2017 spadły. Przychody ze sprzedaży obniżyły się o ok. 8,9%, zaś przychody ogółem o ok. 8,8%. Przychód ze sprzedaż za III kwartały 2018 r. stanowi niewiele ponad połowę przychodów ze sprzedaży za 2016 r., jednak z uwagi na nieporównywalność okresu sprawozdawczego, nie jest możliwe jednoznaczne przesądzenie, jak na ten spadek wpływa sezonowość prowadzonej działalności, a jak ogólne ograniczenie obrotów spółki.

W całym badanym okresie spółka wykazuje zysk, zarówno zysk na sprzedaży, jak również zysk netto. Zysk na sprzedaży spółki spadł o ok. 39,2% w okresie 2016-2017, natomiast zysk netto wzrósł o ok. 25,4%. W całym badanym okresie spółka wykazywała również dodatnie wskaźniki rentowności.

Spółka charakteryzuje się relatywnie wysokim poziomem zadłużenia, jednak wartości wskaźników związanych z zadłużeniem pozostaje stabilna w badanym okresie i nie przekracza wartości uznawanych za względnie bezpieczne. Należy jednak zauważyć, iż struktura zadłużenia spółki jest niekorzystna z uwagi na fakt, iż całe zadłużenie stanowi zadłużenie krótkoterminowe o krótkim terminie zapadalności.

Spółka w analizowanym okresie nie wykazuje dostatecznego poziomu płynności. Wartość wskaźnika bieżącej płynności wykazuje wartość ok. 1,3 w całym analizowanym okresie. Wskazuje to, iż spółka nie może zostać uznana za niezdolną do regulowania zobowiązań, jednak jest to wartość poniżej wartości uznawanej za optymalną. Natomiast wskaźnik szybkiej płynności kształtuje się w badanym okresie na poziomie ok. 0,3, co jest wartością poniżej wartości uznawanej za bezpieczną. Dodatkowo wartość tego wskaźnika spadła w 2018 r. w stosunku do wskaźnika osiąganego w poprzednich okresach. Dane te wskazują, iż przedsiębiorstwo może mieć kłopoty z terminowym regulowaniem swoich zobowiązań, co w rezultacie może doprowadzić do utraty płynności, w szczególności z uwagi na niekorzystną strukturę posiadanych zobowiązań.

Należy również zauważyć, iż w 2018 r. wzrósł wskaźnik rotacji zapasów w dniach. Z powyższego wynika, iż wydłużył się okres odnawiania stanu zapasów w przedsiębiorstwie, co w połączeniu z obserwowanym spadkiem przychodów ze sprzedaży Spółki wskazuje na rosnące problemy spółki przy sprzedaży swoich produktów.

Należy również zwrócić uwagę na znaczący wzrost wartości wskaźnika rotacji zapasów, który z poziomu 204,96 dnia w 2017 r. wzrósł do poziomu 400,84 dnia w 2018 r., co może świadczyć o pogorszeniu płynności spółki w ostatnim roku. Jednocześnie nastąpił również wzrost wskaźnika rotacji należności, co wskazuje na wzrost trudności spółki w odzyskiwaniu swoich należności, co mogło mieć wpływ na obniżenie zdolności spółki do terminowego regulowania zobowiązań. Wzrost okresu odzyskiwania należności nie wydaje się jednak na tyle duży, aby w pełni uzasadniać obserwowane zwiększenie opóźnień w płatnościach zobowiązań przez spółkę.

Podsumowując, należy zauważyć, iż działalność spółki jest rentowna, niemniej jednak jest ona zagrożona utratą płynności.

Zgodnie z wieloczynnikowym modelem przewidywania bankructwa dla firm z rynków wschodzących E. Altmana - *Model Emerging Market (EM) Score*, na podstawie danych za badany okres spółka powinna być zakwalifikowana do kategorii ratingowej „BB+” – wartość wskaźnika *EM-Score* w 2016 r. wynosiła bowiem 5,65, w 2017 r. wartość wskaźnika wynosiła 5,62, zaś w 2018 r. 5,53.

Uwzględniając powyższe, rating, o którym mowa w ww. *komunikacie Komisji Europejskiej*, należy ustalić na poziomie kategorii ratingowej „BB” (zadowolający).

Biorąc pod uwagę fakt, iż nie zostały ustanowione zabezpieczenia spłaty należności wobec UOKiK, wysokość marży wynosi 400 punktów bazowych. W konsekwencji stopa referencyjna dla potrzeb wyliczenia wartości pomocy, obliczona jako suma stopy bazowej ogłaszanej przez Komisję Europejską i marży w wysokości 400 p.b., wynosi 5,87%.

Wartość pomocy (ekwiwalent dotacji brutto) udzielanej w formie umorzenia, zgodnie z § 4 pkt 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielonej w różnych formach (Dz. U. z 2018 r. poz. 461) jest równa kwocie umorzenia, natomiast w przypadku rozłożenia na raty, zgodnie z § 4 pkt 13 ww. rozporządzenia, wartość pomocy stanowi różnicę pomiędzy hipotetycznym kosztem, jaki przedsiębiorca ten musiałby ponieść, aby uzyskać odroczenie poszczególnych płatności na warunkach rynkowych (np. zaciągając kredyt na opłatę zobowiązania) a rzeczywistym kosztem poniesionym przez przedsiębiorcę, tj. wysokością odsetek, które musiałby zapłacić. Wartość pomocy uwzględniająca opłatę prolongacyjną należną od strony

postępowania z tytułu rozłożenia kary pieniężnej na raty wraz z odsetkami, wynosi **1 627,43 zł**, tj. **374,82 euro**¹.

Kumulacja i limit pomocy de minimis:

Z informacji posiadanych przez Prezesa UOKiK, pochodzących ze sprawozdań podmiotów udzielających pomocy, przekazywanych na podstawie art. 32 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej wynika, iż w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r., strona postępowania otrzymała pomoc w wysokości 47 040 zł, tj. 11 014,62 euro.

Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że nie jest przedsiębiorstwem powiązaniem oraz złożyła oświadczenie o wysokości otrzymanej pomocy *de minimis*.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, iż rozłożenie spłaty na raty nie doprowadzi do przekroczenia limitu, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1407/2013.

Podsumowanie:

Zważywszy, że strona postępowania nie prowadzi działalności w sektorach wyłączonych z możliwości uzyskania wsparcia w ramach pomocy *de minimis*, a wartość pomocy brutto łącznie z wartością innej pomocy *de minimis* otrzymanej przez stronę postępowania w okresie trzech lat podatkowych (bieżącego i dwóch poprzednich lat) nie przekroczy kwoty stanowiącej równowartość 200 000 EUR, stwierdzić należy zgodność planowanego wsparcia z przepisami rozporządzenia 1407/2013.

Zważywszy, że pozytywne rozpatrzenie wniosku o zastosowanie ulg uzależnione jest od zaistnienia „ważnego interesu strony postępowania” lub „ważnego interesu publicznego”, Prezes UOKiK poddał złożony przez stronę postępowania wniosek ocenie pod kątem spełniania ww. przesłanek, wskazanych w art. 67a Ordynacji podatkowej. Biorąc pod uwagę, iż obie postaci ulgi w spłacie, tj. umorzenie zaległości podatkowej, jak i rozłożenie jej na raty, oparte są na tych samych przesłankach, zawarte w dalszej części uzasadnienia rozważania dotyczą zarówno umorzenia zaległości podatkowej, jak i rozłożenia jej spłaty na raty.

Decyzje wydawane w trybie przywołanego przepisu podejmowane są w ramach tzw. uznania administracyjnego, co oznacza, że do organu administracji publicznej należy wybór

¹ Przy założeniu kursu na parze walutowej EUR/PLN na poziomie 4,3419 zł.

jednego z możliwych sposobów rozstrzygnięcia sprawy. Należy zaznaczyć, że występowanie jednego z interesów wskazanych w ww. przepisie (ważny interes podatnika lub interes publiczny) jedynie uprawnia, a nie obliguje organ do pozytywnego załatwienia wniosku strony. Uznanie administracyjne nie oznacza jednak zupełnej dowolności w sposobie rozstrzygnięcia wniosku o umorzenie zobowiązania publicznoprawnego czy rozłożenia na raty. Rozstrzygnięcie takie powinno być należycie uzasadnione i poprzedzone przeprowadzeniem wnikliwego postępowania wyjaśniającego (*vide* wyrok NSA z 24 kwietnia 2001 r. sygn. akt I SA/Ka 498/00, wyrok NSA z 26 września 2003 r. sygn. akt III SA 2457/02).

Podkreślić należy, że umorzenie zaległości podatkowych jest instytucją nadzwyczajną, skoro zasadą jest płacenie podatków, nie zaś zwalnianie podatników z tego obowiązku (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 maja 1991 roku, sygn. akt SA/Gd 295/91, Przegląd Orzecznictwa Podatkowego z 1994 r. Nr 1, poz. 7). Wierzyciel podatkowy, w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych, nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną. Z punktu widzenia zasady równości i powszechności opodatkowania, kryteria prawne rezygnacji z wierzytelności podatkowej przez jej umorzenie są szczególnie istotne (por. wyrok NSA z dnia 24 października 2000 r., sygn. akt I SA/Ka 598/99, OSSG 2001, nr 12, poz. 135). Organ musi mieć również na uwadze i to, że między innymi względy społeczne wymagają, by zobowiązania podatkowe były realizowane, a podatnik pochopnie nie był z nich zwalniany.

O istnieniu ważnego interesu podatnika decydują zobiektywizowane kryteria, a jego istnienia nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie rozłożenia na raty czy umorzenia zaległości podatkowej.

"Ważny interes podatnika" jest przesłanką związaną bezpośrednio z sytuacją konkretnego podatnika. Nie można jednak ograniczać go tylko i wyłącznie do sytuacji nadzwyczajnych, czy też zdarzeń losowych uniemożliwiających uregulowanie zaległości podatkowych, albowiem pojęcie to funkcjonuje w zdecydowanie szerszym znaczeniu, uwzględniającym nie tylko sytuacje nadzwyczajne, ale również normalną sytuację ekonomiczną podatnika, wysokość uzyskiwanych przez niego dochodów oraz wydatków, a w tym względzie również wydatków ponoszonych w związku z ochroną zdrowia własnego lub członków najbliższej rodziny (*vide* wyrok NSA z 10 marca 2009 r., sygn. akt I FSK 31/08). A zatem właściwy organ, prowadząc postępowanie administracyjne na podstawie art. 67a Ordynacji podatkowej, ustala czy z przedstawionych przez wnioskodawcę

dokumentów wynika jego ważny interes, tj. czy zaszły nadzwyczajne zdarzenia losowe lub wnioskodawca znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Przyjmuje się, że aby można było mówić o ważnym interesie podatnika na gruncie konkretnego stanu faktycznego wnioskodawca musiałby wykazać przed organem, że z uwagi na powyższe okoliczności, które zachwiały podstawami jego egzystencji, nie jest w stanie uiszczyć określonej należności (wyrok WSA w Warszawie z 28 listopada 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 103/17). Ponadto podkreśla się, iż niepowodzenia w działalności gospodarczej, nieuczciwość kontrahentów lub współnika oraz brak doświadczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej nie stanowią podstawy do umorzenia zaległości podatkowej. Ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej nie powinno być przenoszone na budżet państwa (*vide* NSA w wyroku z dnia 8 listopada 1995r., sygn. akt SA/Sz 1044/95).

Z kolei ustalenie kwestii istnienia przesłanki „interesu publicznego” wiąże się z koniecznościąważenia relacji w dwóch płaszczyznach: jedną płaszczyznę tworzy zasada, jaką jest terminowe płacenie podatków w pełnej wysokości, drugą - wyjątek od zasady, polegający na zastosowaniu indywidualnej ulgi podatkowej. Organ w danym przypadku winien ustalić, co jest korzystniejsze z punktu widzenia interesu publicznego - dochodzenie należności czy też zastosowanie ulgi. Organ podatkowy, ustalając istnienie przesłanki „interesu publicznego” nie może też abstrahować od innych wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, zasady etyki, zaufanie do organów państwa itp. (por. wyrok NSA z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt II FSK 1351/11). Przy ocenie wystąpienia tej przesłanki należy również uwzględnić zasadność obciążenia Państwa, a w rezultacie całego społeczeństwa, kosztami udzielonej w ten sposób pomocy. „Interes publiczny” to także sytuacja, gdy zapłata zaległości podatkowej spowoduje konieczność sięgania przez podatnika do środków pomocy państwa, gdyż nie będzie w stanie zaspokoić swoich potrzeb materialnych (wyrok NSA z 12 lutego 2003 r., sygn. akt III SA 1838/01). Nie budzi wątpliwości, że w interesie publicznym jest by wszyscy podatnicy wywiązywali się z nałożonych na nich obowiązków dotyczących zapłaty podatków. Zatem instytucja ulg podatkowych, nie może stanowić powszechnego środka służącego uregulowaniu zaległości na dogodniejszych, niż obowiązujących wszystkich podatników, warunkach.

Prezes UOKiK podziela utrwalony w orzecznictwie pogląd o wyjątkowym charakterze ulg w spłacie należności podatkowych, nakazującym stosować je, co do zasady w sytuacji, gdy z powodów równie wyjątkowych podatnik nie może wywiązać się z uiszczenia obciążających

go zaległości podatkowych. Ulgi w spłacie należności podatkowych stanowią odstępstwo od zasady powszechności opodatkowania, dlatego też również wyjątkowy charakter muszą mieć okoliczności uzasadniające udzielenie wnioskowanych ulg.

W niniejszej sprawie powstała zaległość podatkowa jest konsekwencją nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niespełniającego wymagań określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek.

Należy podkreślić, że na przedsiębiorcach jako profesjonalnych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, co oznacza, że strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez tego przedsiębiorcę do obrotu wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania powinna zatem dołożyć należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane przez nią do obrotu oraz obowiązków, jakich jako importer ma dopełnić.

Strona postępowania w piśmie z 18 października 2018 r. uzasadniając zastosowanie ulgi w postaci częściowego umorzenia kary pieniężnej wskazała na niewiedzę Zarządu Spółki, co do przebiegu postępowania administracyjnego oraz treści wydanego rozstrzygnięcia w sprawie, wynikającą z niewłaściwego wykonywania obowiązków przez pracownika spółki, odpowiedzialnego za współpracę z organem nadzoru rynku.

Należy zauważyć, że okoliczności na których spółka oparła wniosek o częściowe umorzenie zaległości, dotyczące okoliczności powstania zobowiązania, związanych z niedopełnieniem obowiązków przez pracownika spółki, w kontekście przesłanek wskazanych w art. 67a § 1pkt 3 Ordynacji podatkowej nie mogą stanowić podstawy zastosowania ulgi w postaci umorzenia zaległej kary pieniężnej. Odpowiedzialność pracownika za szkodę wyrządzoną pracodawcy wskutek nienależytego wykonywania obowiązków pracowniczych uregulowana została w Kodeksie pracy i dotyczy stosunków między pracodawcą (spółką) a pracownikiem, które pozostają bez wpływu na niniejsze postępowanie. Ewentualne błędy w prowadzonej przez stronę postępowania polityce zatrudnienia nie stanowią bowiem

okoliczności o wyjątkowym charakterze, które uzasadniałyby zastosowanie szczególnego rodzaju środka, jakim jest częściowe umorzenie zaległej kary pieniężnej. W tym przypadku nie można mówić, ani o istnieniu ważnego interesu podatnika, ani interesu publicznego, zwłaszcza, że środki pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa, a przez to służą całemu społeczeństwu. Interes publiczny przemawia więc w omawianym przypadku za nieudzieleniem ulgi w postaci częściowego umorzenia zaległości. Ponadto względy społeczne wymagają, aby nakładane na gruncie ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku kary pieniężne były egzekwowane, zaś przedsiębiorcy nie byli z nich pochopnie zwalniani. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

W związku z powyższym, w przedstawionym stanie faktycznym, wobec ustalenia, że w niniejszej sprawie nie wystąpiły przesłanki ważnego interesu strony lub interesu publicznego uzasadniające częściowe umorzenie zaległej administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UOKiK odmówił stronie postępowania przyznania ulgi w tej postaci.

W swoim wniosku o zastosowanie ulg w spłacie należności pieniężnej spółka wskazała również na inną niż umorzenie zaległości, możliwość udzielenia jej pomocy tj.: rozłożenie należności pieniężnej na 30 rat. Podniosła, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nie osiąga przychodu, który pozwoliłby jej na jednorazową zapłatę zaległości, a nadto wysoki poziom zobowiązań kredytowych wobec dostawców towarów, zobowiązań związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i zobowiązań pracowniczych skutkuje trudnościami finansowymi. Powołując się na powyższe okoliczności, strona postępowania wykazuje istnienie jej ważnego interesu, uzasadniającego zastosowanie wnioskowanej ulgi. Argumentując swój wniosek koniecznością restrukturyzacji zatrudnienia przy jednoczesnym dążeniu do ograniczenia likwidacji miejsc pracy, strona postępowania zwraca natomiast uwagę na istnienie interesu publicznego.

Opierając się na przekazanej przez stronę postępowania dokumentacji, w postaci m.in.: bilansu, rachunku zysków i strat, zestawienia źródeł przychodów czy też zestawienia kosztów stałych, Prezes UOKiK dokonał analizy jej sytuacji finansowej

uwzględniając wskaźniki płynności, rentowności, zadłużenia oraz rotacji zapasów, należności i zobowiązań. Z przedłożonych danych wynika, że przychody spółki wykazują tendencję spadkową, jednak w całym badanym okresie (2016-2018) spółka wykazuje zysk, zarówno na sprzedaży, jak i zysk netto. Wskaźniki rentowności są również na poziomie dodatnim. Strona postępowania charakteryzuje się także relatywnie wysokim poziomem zadłużenia, jednak wartość wskaźników związanych z zadłużeniem pozostaje stabilna w badanym okresie i nie przekracza wartości uznawanych za względnie bezpieczne. Strona postępowania nie wykazuje ponadto dostatecznego poziomu płynności. Wartość wskaźnika bieżącej płynności utrzymuje się na poziomie ok. 1,3 w całym analizowanym okresie. Oznacza to, iż spółka nie może zostać uznana za niezdolną do regulowania zobowiązań, jednak jest to wartość poniżej wartości uznawanej za optymalną. Wskaźnik szybkiej płynności kształtuje się w badanym okresie na poziomie ok. 0,3, co jest wartością poniżej wartości uznawanej za bezpieczną i wartość tego wskaźnika spadła w 2018 r. w stosunku do poziomu z poprzednich okresów. Zwrócić należy uwagę na wydłużenie się okresu odnawiania stanu zapasów spółki, co przy spadku przychodów wskazuje na problemy ze sprzedażą wyrobów oraz wzrost wskaźnika rotacji zobowiązań, który wzrósł prawie dwukrotnie i może świadczyć o pogorszeniu płynności spółki. Wzrósł także wskaźnik rotacji należności, wskazujący na trudności w odzyskiwaniu należności.

Powyższe dane wskazują, że działalność spółki jest rentowna, niemniej zagrożona utratą płynności. Strona postępowania może mieć bowiem kłopoty z terminowym regulowaniem swoich zobowiązań, co w rezultacie może doprowadzić do utraty płynności, w szczególności z uwagi na niekorzystną strukturę posiadanych zobowiązań. Kwestia ustalenia, czy spółka jest w stanie zapłacić zaległą karę pieniężną bez ryzyka utraty płynności finansowej ma kluczowe znaczenie przy zastosowaniu wnioskowanej ulgi, ponieważ brak płynności finansowej stanowi bezpośrednie zagrożenie dla bytu podmiotu gospodarczego.

Rozstrzygając o istnieniu ważnego interesu spółki w przedmiotowej sprawie, Prezes UOKiK uznał, iż sytuacja finansowa strony jest na tyle trudna, że uiszczenie zaległej kary pieniężnej w kwocie 60 000 zł wpłynęłoby negatywnie na jej płynność finansową. Przekazana dokumentacja wskazuje, iż spółka nie posiada środków finansowych w wysokości pozwalającej na jednorazową spłatę należności i nie byłaby w stanie w krótkim czasie ich zgromadzić, opierając się jedynie na zyskach z prowadzonej działalności. W ostatnim roku rentowność spółki, z punktu widzenia kapitału właścicielskiego, była poniżej granicy opłacalności

(wskaźnik ROE = 0,4%). Oznacza to, że spółka musiałaby w tym celu zaciągnąć dodatkowe zobowiązanie wobec podmiotów trzecich lub opóźnić regulowanie części zobowiązań, które już posiada. Sytuacje te określić należy jako niepożądane, z punktu widzenia strony postępowania. Pierwsza skutkowałaby dodatkowym obciążeniem finansowym dla spółki w postaci zwiększonych wydatków na obsługę długu oraz obiektywnym pogorszeniem zdolności kredytowej, co mogłoby utrudnić finansowanie bieżącej działalności (spółka polega w znacznym stopniu na kredycie obrotowym), natomiast druga mogłaby spowodować powstanie strat po stronie kontrahentów spółki, którzy nie otrzymaliby terminowo należnych płatności. W konsekwencji, rozłożenie zaległości na raty pozwoliłoby na wyegzekwowanie od spółki całości należności przy zminimalizowaniu ryzyka pojawienia się wskazanych trudności. Mając na względzie powyższe, sytuację ekonomiczną w jakiej znalazła się strona postępowania ocenić należy jako nadzwyczajną, w której uiszczenie zaległej kary pieniężnej w wysokości 60 000 zł w formie jednorazowej spłaty jest nie do pogodzenia z realizacją zobowiązań wynikających z prowadzeniem działalności gospodarczej i grozi utratą płynności finansowej. W tych okolicznościach, które nie noszą cech przejściowych i krótkotrwałych, zasadne jest udzielenie stronie postępowania pomocy publicznej w postaci wnioskowanej ulgi. Jest to forma finansowej pomocy Państwa, w sytuacji gdy ochrony wymagają podstawy egzystencji przedsiębiorcy i konieczna jest pomoc w stabilizowaniu jego sytuacji finansowej. Odnosząc się natomiast do przesłanki wystąpienia ważnego interesu publicznego, Prezes UOKiK uznał za zasadne, w kontekście całokształtu materiału dowodowego sprawy przedstawionego przez stronę postępowania, przyznanie ulgi. Z punktu widzenia interesu publicznego korzystniejsze jest bowiem zastosowanie ulgi w formie rozłożenie spłaty należności na raty i uzyskanie jej w późniejszym terminie, niż odmowa jej udzielenia i przymusowe dochodzenie należności, np. w wyniku postępowania upadłościowego zmierzającego do likwidacji dłużnika lub bezskutecznego postępowania egzekucyjnego generującego dodatkowe koszty po stronie Skarbu Państwa.

W opinii Prezesa UOKiK zastosowany wobec strony postępowania schemat spłat w 12 miesięcznych ratach, uwzględniający jej możliwości płatnicze, pozwoli wyeliminować ryzyko, że spłacenie zobowiązania przyczyni się do niewypłacalności strony postępowania. Sytuacja finansowa spółki nie wykazuje cech zagrażających jej prawnoekonomicznej

egzystencji w takim stopniu, by konieczne było wydłużenie okresu spłaty zaległej kary pieniężnej do ponad 2 lat – 30 rat miesięcznych, zgodnie z wnioskiem strony postępowania.

Zważywszy na powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, iż za udzieleniem stronie postępowania pomocy *de minimis* poprzez rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej przemawia ważny interes strony postępowania oraz ważny interes publiczny i uznał za uzasadnione rozłożenie zaległej kary pieniężnej, nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/216/2018 z 6 sierpnia 2018 r., w wysokości 60 000 zł wraz z odsetkami za zwłokę na dwanaście rat płatnych w terminach określonych w niniejszej decyzji.

Zgodnie z § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. poz. 1373, z późn. zm.) od zaległości podatkowych, których zapłata została odroczone lub rozłożona na raty, odsetki za zwłokę są naliczane do dnia wniesienia podania o odroczenie lub rozłożenie na raty zapłaty zaległości podatkowej, włącznie z tym dniem, z zastrzeżeniem § 10.

Zgodnie z § 11 pkt 2 ww. rozporządzenia opłata prolongacyjna jest naliczana w przypadku wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej - od dnia następującego po dniu, w którym złożono podanie w tej sprawie.

Przepis § 12 ust. 1 i ust. 2 ww. rozporządzenia stanowi, że w przypadku wydania decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej opłata prolongacyjna jest naliczana odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty; opłata prolongacyjna jest naliczana za okres do dnia upływu odroczonego terminu płatności podatku lub zaległości podatkowej albo terminu zapłaty poszczególnych rat podatku lub zaległości podatkowej.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 2016 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (M.P. poz. 20) stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 8% w stosunku rocznym, a obniżona stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 4%.

Zgodnie z art. 53 § 4 Ordynacji podatkowej odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku (...).

Przepis art. 57 § 2 Ordynacji podatkowej stanowi, że stawka opłaty prolongacyjnej jest równa obniżonej stawce odsetek za zwłokę.

W związku z powyższym Prezes UOKiK naliczył odsetki za zwłokę od zaległej kary pieniężnej od dnia następnego po upływie terminu zapłaty kary pieniężnej, tj. od 27 września 2018 r. do dnia wniesienia przez stronę postępowania wniosku o rozłożenie na raty zaległej kary pieniężnej, tj. do 24 października 2018 r. i wyniosły one 368 zł.

Ponadto w świetle powyższych przepisów, w związku z wydaniem decyzji o rozłożeniu zaległej kary pieniężnej na raty, Prezes UOKiK naliczył odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty opłatę prolongacyjną wg stawki 4% w stosunku rocznym od dnia następującego po dniu złożenia wniosku, tj. od 25 października 2018 r. do dnia upływu terminu zapłaty poszczególnych rat.

Stosownie do treści § 12 ust. 3 i ust. 4 ww. rozporządzenia zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej albo rozłożonego na raty podatku lub zaległości podatkowej, przed upływem terminu płatności, nie stanowi podstawy do obniżenia wysokości opłaty prolongacyjnej; zapłata opłaty prolongacyjnej przed upływem terminu płatności nie stanowi podstawy do obniżenia jej wysokości.

Jednocześnie informuję, iż zgodnie z art. 49 § 1 i § 2 Ordynacji podatkowej w razie wydania decyzji na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub pkt 2 nowym terminem płatności jest dzień, w którym, zgodnie z decyzją, powinna nastąpić zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę albo poszczególnych rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę; jeżeli w terminie określonym w decyzji podatnik nie dokonał zapłaty odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub nie zapłacił którejkolwiek z rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę, terminem płatności podatku lub zaległości podatkowej objętej odroczeniem lub ratą staje się odpowiednio termin określony w art. 47 § 1 - 3. W świetle art. 47 § 1 Ordynacji podatkowej termin płatności podatku wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku

z art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r., poz. 544 z późn. zm.), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt I sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt II sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka